

С. К. 1913 ОСВОЈИО ПЕХАР

– Такмичење изненађења завршено –

Одавно „црвено-бели нису доживели тако славље. Присталице овог омиљеног клуба радовали су се у недељу као мала деца. Док је пехар блистао у рукама Аце Петровоћа са свију страна одјекивали су узвици:

– Где су, где су Плави ?

Ловрић и његови другови освојили су свој први пехар после рата. То је, иначе, пети спортски трофеј овог напредног клуба.

Извојеван заслужено, захваљујући најстабилнијој форми, и изванредној борбености целог тима. – Браво „црвено-бели“ !

„Плавима“ је остала утеха да су тукли свог ривала. Лепа утеха, али некорисна, јер пехар не доноси једна утакмица, већ већи број успеха у једном оштром, тешком и напорном такмичењу.

А у тој борби Божовићева чета је поклекнула неколико пута. И то у финишу, баш онда када су бодови били толико скупоцени. Када је било вредно борити се до последњег атома снаге, до победе...

Још једно искуство више.

Оно што су извели „Бескућници“ вредно је дивљења. Без игралишта, и у сталној неизвесности у погледу тима, често с' многобројним резервама, Витез се борио сјајно и пласирао се на треће место. Успех извојеван под оваквим околностима једнак је подвигу освајача Купа. Он показује колико значи у једном клубу другарство, оданост и пожртвовање.

Такви спортисти су пример за углед.

Митић је четврти! Ко би то рекао на почетку првенства! Показао је да није кадар да направи сензације, али исто тако није губио бодове лакомислено као остали. Држао се увек златне средине, непроменљив у форми, стабилан, скупљајући бод по бод. Награда није изостала: четврти од десеторице на табели. Миле Митић може да буде задовољан.

Тим Матије Перлића покварио је многим рачуне. Футбалери са Чукарице играју оштар, борбен и снажан футбол. Они заиста умеју да се боре. Били би још ближе врху да нису направили погрешку са Опачићем. Изгубиће два бода и остаће у средини табеле. Уосталом, и то је успех.

Дечаџи су нас једно време одушевљавали својим узастопним победама. 1:0, 1:0, 1:0... Као да друге цифре не постоје за њих! А затим је пошло низбрдо, великом брзином, захуктано! Да су имали искуства задржали би се мало више, на повољнијем месту, овако је БАСК шести. Али имају још времена.

Будућност је пред њима...

Тим прекаљених звезда тек је седми! Тукли су БСК и то је њихов највећи успех. И једини! Али он остаје баук за све и улази у следеће такмичење с најлепшим изгледима. Сем ако не продужи да лагано умире у лепоти. Валок, Зечевић, Лојанчић, Анђелковић и Димитријевић ударили су солидне темеље реорганизацији Обилића. Треба да истрају.

Тиркетови питомци опасни су кад се наљуте. То је најбоље искусио БСК. Али љуте се ретко, иако нису „мамине мазе“. Зато се Слога налази на осмом месту. У претстојећем такмичењу Тирнанићева чета може да очекује лепше дане.

Када је Јединство нок-аутирало „Плаве“ многи су поверовали да се појавио још један фаворит. Можда би и био да се фудбалери нису разбегли на све стране. Сем двојице, тројице верних, сви остали данас играју против свога бившег клуба. Резултат: Девето место.

Балкан је ускочио у такмичење да попуни број. И остао је десети. Једино што је успео то је да постигне један рекорд: примио је осамдесет и пет голова! Његов пласман одговара потпуно његовој вредности.

Љ. В.